

De volgende omzendbrief is door den minister van binnenlandsche zaken aan de provinciale gouverneurs gestuurd geworden :

Mynheer de Gouverneur,

Het Gouvernement heeft aan de Kamers een krediet gevraagd, waarvan de gelden gedeeltelyk bestemd zyn om ter hulp te komen der plaatselyke inrigtingen, die voor doel hebben de uitreiking aan den inkoopprys of aan verminderten prys der eetwaren aan de volksklassen.

Gelykerwys er liefdadige komiteiten zyn die zich alreeds verscheidene malen tot my gewend hebben om onderstand gelden op die fondsen te bekomen, geloof ik dat het my eene plicht is, M. de gouverneur, UEd. uit te noodigen om ter kennis te brengen van uwe bestuering dat het my onmogelyk is eene beslissing te nemen op de vragen van dien aard, die my toegezonden worden zonder vergezeld te zyn van al de stukken, noodig om de aangelegenheid derzelve vragen te kunnen bepalen.

Het is niet genoeg, M. de gouverneur, dat een zeker aantal weldadige personen zich byeen verzamelen en het voornemen hebben, hetwelk ten anderen geheel loflyk is, van ter hulp te komen der lagere volksklassen, opdat het Gouvernement verplicht zy hun de onderstandsgelden te verleenen, welke zy afvragen om hunne voorwerpen tot stand te brengen.

Indien de tusschenkomst van het Gouvernement moest plaats hebben op die wyze, de geldmiddelen waarvan het mag gebruik maken zouden weldra uitgeput zyn. Er zou ten anderen nog een slechter gevolg uit die handelwyze voortkomen : met zich in plaats te stellen, zonder daertoe gedwongen te zyn, der byzondere en der verplichtende openbare mildadigheid, alsmede der plaatselyke overheden zou het gouvernement zich blootstellen om de allerkrachtigste hulpmiddelen zonder goede uitwerking te gebruiken, en zelfs om eene verantwoordelykheid op zich te trekken welke op hem niet vervallen moet.

Gelyk ik de eer gehad heb UEd. te zeggen in mynen omzendbrief van den 4 oktober laetsleden, is het onderzoek van de noodwendigheden der volksklassen en de toepassing der middelen die van aard zyn om daarin te voorzien, eene zaak die vooral de gemeenten betreft. Het Gouvernement kan daarin slecht's tusschenkomen wanneer er zal bevestigd zyn geweest dat iedereen, in de omschrijving van de gemeenschap waarvan hy deel maakt, zyne plichten zal gekweten hebben, en dat al de byeen gevoegde poogingen van de byzondere en openbare weldadigheid en van het plaatselyk bestuur ontoreikend zullen zyn geweest om degenen te ondersteunen, die, zonder hulp, zich in de onmogelykheid bevinden van te voorzien in de onmisbare noodwendigheden. Zulks duid UEd. den weg aan, mynheer de gouverneur, die moet gevolgd worden voor het beleid van al de vragen op onderstandsgelden die zouden kunnen gedaan worden door inrigtingen welke voor doel hebben nooddruft te verschaffen aan de volksklas. Geene hoegenaemde vraag van dien aard moet my registratie toegezonden worden ; alle moeten overgemaakt worden door de tusschenkomst van de plaatselyke overheid, die voor ieder derzelve een beredeneerd advies zal geven, zoowel wegens de nuttigheid van de inrigting als wegens deszelfs bestaan en geldmiddelen, mits aan te duiden indien zy onderstandsmiddelen geniet van het bureau van weldadigheid of van de gemeente, en in welke evenredigheid zy dezelve ontvangt. Wanneer de plaatselyke overheid aan dezelve geene hulpmiddelen verleent, moeten de beweegredenen van deze weigering kenbaar worden gemaakt. De vragen die op deze wyze beleid zyn geweest moeten UEd. overgemaakt worden, en gy zult my die aanvragen alsdan zonder uitsel doen toekomen, na alvorens dezelve op uwe beurt in overweging genomen te hebben. Ik zal my van mynen kant verhaasten eene beslissing te nemen over de mededeeling die UEd. my daarvan zult kunnen doen.

eenige minuten heeft doen stilstaan en die de oorzaak geweest is van de dood myns broeders.

Terwyl Andreas del Castagno zich aan deze klagten overgaf, droegen de hoeren het ligchaam in eene naburige hut. Andreas volgde hen, knielde naast het bed van Domenico en verzocht dat men hem eenigen tyd alleen liet. Hy bleef eenige ouden vernietigd in de droefheid welke het verlies van zynen gezel hem oorzaakte ; doch allengskens werd zyne smart vervangen door de vreugde van zich alleen bezitter te zien van het geheim der gebroeders Van Eyck.

Eensklaps stond hy op, en zich van Domenico verwyderende :

— Wyl het lot het zoo beslist, zeide hy, wyl ik thans alleen de bezitter van dat geheim ben, zoo zal ik hetzelfde ook niet mededeelen aan degenen die te Florencie myne terugkomst wachten : ik zal my te Rome gaen vestigen ; ik zal van naam veranderen en de onsterfelykheid aan mynen nieuwen naam geven. Ja ! aan my alleen den roem ! aan my alleen de fortun ! Ik zweer het op dit lyk !

En terwijl hy de hand over het ligchaam van Domenico uitstak, kwam er een laetste zucht uit de borst van den jongeling ; hy opende langzaam de oogen en stak nog eens de hand naar Andreas uit ; maar Andreas wierp zich op hem en doorboorde hem het hart met zynen degen.

— Het geheim is voor my alleen ! riep hy uit.

Daarna vlugte hy zoo als Cain na den moord van Abel ; hy sprong op het paard van Domenico en verdween.

Toen de hoeren een weinig later terug kwamen lag het lyk ter aerde en niemand was er by tegenwoordig.

Philippus-de-Goede, graaf van Vlaenderen en hertog van Burgondië was gewoon dagelyks op het middaguer gehoor te geven aan al degenen die eenige klacht te doen hadden. Armeen en ryken werden zonder onderscheid ontvangen en konden zich beurtelings doen aanhooren, hunne klagten aan den vorst te kennen geven en zyne regtvaardigheid inroepen. Philippus-de-Goede omringde zich in zulke

Gelief, bid ik u, mynheer de gouverneur, in dien zin onderrigtingen te geven aan al de gemeente-besturen uwer provincie, alwaar volgens uwe denkwyze er inrigtingen van eenen weldadigen aard zich zouden kunnen vormen, en gezegde besturen uit te noodigen om maatregelen te nemen opdat de personen die het bestuur daer van hebben den weg zouden inslaen welke aangewezen is tot het bekomen der vragen op de onderstandsgelden die zy in geval zouden kunnen zyn in te doen.

De minister van binnenlandsche zaken,
P. DE DECKER.

Een groot ongeluk is deze week te Borgloon voorgevallen. M. de dokter P. die verleden woensdag in zyne beemd aan het jagen was, zag door een haeg iets dat hy voor wilde gansen nam. Hy schoot, maar een ysselyk geschreeuw antwoordde hem. Een jongeling van 21 jaar, zoon van den koster, had op eenen afstand van 18 stappen de gansche scheut in het lyf gekregen. Men liep hem ter hulp en alle zorgen werden hem toegediend door de HH. doktors Stevens en Defastré van Tongeren die in alle haest geroepen waren. Op het oogenblik dat wy dit schryven is het leven van den ongelukkigen jongeling nog niet buiten gevaar.

Markt van Tongeren van 3 January.

	GETAL	VERKOCHT.	MIDDENPRIJS.
Koeyen.....	167	143	fr 160
Vaersen.....	47	34	» 95
Kalveren.....	38	31	» 25
Schapen.....	509	406	» 20
Vette varkens..	85	69	» 65
Kleine varkens.	907	794	» 12

Maendag heeft in de stokery van den heer J. Vanvincenroye te Hasselt eenen ongelukkigen voorval plaats gehad. Een werkman met het smeren van een der raden van het mekaniek, is door hetzelfde geraakt geworden en heeft het hoofd verbryzeld gehad. Hy is aan zyne wonden overleden.

— De volgende kerkfabrieken komen, door koninglyke besluiten, toelagen te bekomen voor opbouw en herstelling van kerken :

Genenbosch, onder Lummen, 800 fr. ; Munsterbilsen, 1,000 ; Mechelen, 1,400 ; Sussen, 1,000 ; Godscheid, onder Hasselt, 1,200 ; Beverst, 600 ; Jesseren, 1,000 ; Kinroy, 1,000 ; Hasselt, 1,000 ; Kermpt, 800 ; Hechtel, 800 ; Veltwezelt, 600 ; Groote-Spanwen, 600 ; Quaedmechelen, 1,000 ; Buvingen, 800 ; Heppen, 600 ; Spalbeek, 600 ; Freeren, 600 ; Brushem, 400 ; Engbergen, onder Tessen-derloo, 500 ; Stockroye, 700 ; Otrange, 600 ; Herck-de-Stad, 800.

— Een hevige brand, den 28 december in de gemeente Zelck, onder Haelen ontstaan, heeft het huis, en al hetgeen er zich in bevond, toebehoorende en bewoond door Henricus Jacobs, in asch gelegd. De beesten alleen zyn kunnen gered worden, dank aan de spoedige hulp die men heeft toegebracht. De schade veroorzaakt door dezen rampspoedigen voorval, waarvan de oorzaak tot nu toe onbekend is, is op 2,900 franken geschat.

— Den 27 december, om 2 uren 's nachts, is de genaemde H. H., van Gerdingen by Brée, bezig met koren te stelen in de schuur van zekeren Moris, alwaar hy als dienstknecht in 1851 gewoond had, door twee personen op heeter daed betrapt geworden. In handen van de gendarmerie van Brée overgeleverd, heeft deze laatste nazokkingen gedaan en den koren diefstal bevestigd, alsmede eenen neusdoek met honing, uit de biekorven van Moris gesneden, gevonden. De gendarmen hebben de gestolene voorwerpen medegenomen en een proces-verbaal opgemaakt.

(Onafhankelyke.)

omstandigheden met eene groote pracht. Op zynen hertogelyken troon gezeten en met een kostelyk gewaad gekleed, wilde hy zich omringd zien door zynen zoon den graef van Charolais en door de hoogste personae van zyn hof, opdat deze getuigen zynre beslissingen zouden zyn. De belangloosheid der klagten, de nederige stand der klagers, de langdurigheid der uitleggingen konden nooit zyne verduidelijking vermoeijen ; hy liet den langdradigsten spreken, vermits er een schyn van regt ten zynen voordeele bestond ; hy stelde den vreesachtigen gerust, hy troostte den bedrukten, en waren er geldelyke belangen in spel, dan eindigde hy byna altyd met het geschil te middel van zyne eigene ryksdaelders te effenen.

De graef van Vlaenderen had de klagten eener arme vrouw aanhoord wier tuintje was verwoest geworden door eenige jagende edellmannen. De vorst gaf aan de edellieden eene strenge vermaning en veroordeelde hen tot eene zware geldboete jegens de arme vrouw, toen zich eensklaps een groot gerucht in de zaal deed hooren. De menigte opende zich van zelve en gaf doorgang aan Jan Van Eyck die gansch bebloed en den dolk in de hand tot voor den vorstelyken troon naderde.

— Door Onze-Lieve-Vrouw van Brugge, riep de graef uit, wat wil dat zeggen, myn meester ?

— Edele graef, antwoordde Jan, een Italiaander had ons het geheim onzer kunst gestolen : ik heb hem gedood.

De hertog verbleekte en sprong vol gramscap op.

— Hoe ! riep hy uit, bestaat er geen regt meer in het graefschap van Vlaenderen ? En moeten onze onderdanen zich zelve regt doen door den dood ? Ik zeg het u, myn meester, die zaak zal slechte gevolgen voor u hebben.

— Dat uw wil geschiede, edele graef ; naer welk gevangenhuis moet ik my begeven om aan Vlaenderen een geheim bewaerd te hebben dat zyne glorie maakt ? Indien de beul gereed is, ik ben het ook.

— En ik ook ! riep Hubertus, die ondertusschen aenge-

— Een edele Milanees, graef Rossi, heeft drie dagen alléen in zee doorgebragt, zonder levensmiddelen, en gedwongen zynde het water met zynen boed uit de boot te scheppen, waarin hy zich bevond. Ook bekend hy het behoud van zyn leven aan zynen boed verschuldigd te zyn.

Hy had te Livorno eene boot met twee roeijers gehuurd, ten einde eenen togt in de volle zee te doen. Zy vertrokken ; doch plotseling kwam er een geweldige wind op, welke hoe langer hoe heviger werd en hun belette de haven te bereiken.

De storm dreef hen naer Korsika. Gedurende drie dagen verkeerde men tusschen leven en dood. De twee roeijers bezweken door vermoeijen en honger, en de jongeling was verplicht hunne lyken over boord te werpen.

Daarna zag hy zich verplicht alleen het roer te besturen ; doch dit werd hem welhaest onmogelyk, dewyl de zee zyn zeil, roer en riemen wegsleepte.

Hy liet zich dus op Gods genade dryven, en schepte met zynen boed het water uit, dat de golven elken oogenblik in boot wierpen, en dat elken oogenblik bedreigde hem te doen zinken.

Gelukkiglyk nam de wind eene andere rigting en dreef de boot naer den oever. Graef Rossi begon het land terug te zien ; hy laudde ter plaats gezegd Colambrone, in weerwil men aldaer moeilijck kon aanlanden ; doch de jongeling sprong in zee en bereikte al zwemmende het land na aldus gedurende den maendag, dingsdag, woensdag en een gedeelte van donderdag, in levensgevaar te hebben verkeerd.

Hy werd byna dood door eene wacht douanen opgenomen ; deze gaven hem andere kleederen en voedsel, en deden een rytuig komen, waarmede de jonge graef naer Livorno is teruggekeerd ; aldaer herstelt hy zich van zynen ongelukkigen zeetogt.

Plegtige intrede van de Melzerlyke garde en linie-troepen te Parys.

De dag der terugkomst van een kind in het midden zynre familie, is een der, gelukkigste welke door de zon kan verlicht worden en heden was het de dag der terugkomst in de groote familie, by de moeder welke men vaderland noemt, van de kinderen welke de gevaren der gevechten ontsnapt zyn. Ook was het voor Parys een schoone dag.

Omtrent 10 ure 's morgens werd de linie der boulevards, met bataillons der nationale garden, troepen van het Oostelyke leger en der keizerlyke garde bezet.

Omtrent 11 uren begaf de maerschalk Magnan zich in groot uniform, naer het plein der Bastille. Al de generaels te Parys aanwezig, en deze zyn talryk, uit oorzaak van de vergadering der komiteiten, hadden zich by den staf van den maerschalk gevoegd.

Welhaest zag men den keizer over de boulevards naer het plein der Bastille ryden. Z. M. werd voorafgegaen door een eskadron guides, en zyne ordonnantie-officieren, en was vergezeld van een schitterenden staf ; die laetste was uit generaels en vreemde officieren samengesteld.

Op het plein der Bastille waren al de troepen verzameld, welke aan het défilé moesten deel nemen.

Z. M. aan den voet der kolom plaats genomen hebbende heeft de volgende aanspraak gedaan :

« Soldaten,

» Ik kom u te gemoet gelyk eertyds de romeinsche » senaet, zyne zegepralende legioenen tot aan de poort » van Roomen te gemoet kwam. Ik kom u zeggen, dat gy » de dankbare betuigingen van het vaderland verdient » hebt.

» Myne ontroering is groot ; want met het geluk van u » weêr te zien, vermengt zich den rouw over degenen, » welke er niet meer zyn, en het hartzeer dat ik u niet in » persoon tot den slag heb kunnen geleiden.

» Soldaten der garde en soldaten der linie, weest » welkom !

komen was, ik ben ook gereed, want ik ben de medepligtige van Jan.

— Ik weet dat gy groote schilders zyt en meer roem aan Vlaenderen geeft dan menige groote edellmannen die slechts de akkers der armen kunnen verwoesten ; maar voor het regt moeten talent en adel verdwynen ; gy hebt bloed vergoten, dat het bloed op uw hoofd terugvalle !

De twee broeders omhelsden elkander en zeiden :

— Wy zyn gereed.

— Welken roeg Lodewyk, wat zoudt gy in myne plaats doen ? vroeg de graef op eenen toot die eenen genadigen raad scheen te vragen ; want na de eerste beweging van verwondering en gramscap, begreep hy zeer wel de groote redenen die Hubertus en Jan Van Eyck tot de wraek aengespoord hadden.

Degene tot wien hy de vraag stuerde was een jongeling met bleek gelaet, gekroelde haren en valsche aanzien ; de vraag van den vorst trok hem uit eene diepe mymering en scheen hem plotseling te ontwaken.

— De regtvaardigheid van den prins raken, dat is de kroon zelve raken ; de kroon raken, dat is de majesteit zelve beledigen, antwoordde de jongeling.

— Uwe gedachte is dus dat de misdad van den Italiaander en het talent der pligtigen niet ten hunne voordeele pleit ? hernam de graef die weinig te vrede was over 's jongelings antwoord.

De jonge vorst ging antwoorden, toen men eensklaps in den voorhof van het paleis het gerucht van een dravend paard hoorde ; het paerl bleef stil ; de ruiter liep de zaal in, begaf zich naer den jongeling die het vonnis der twee gebroeders stryken ging, en overhandigde hem eene gezegeelden brief. Nauwelijks had hy den brief geopend of vervoerd van vreugde, riep hy uit :

— Ik ben koning van Frankryk ! Aan my de purperen kleederen !

Doch hy hernam zich weldra ; hy gaf zich een treurig